

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 11. Hoe cleynten ghevoelen dat Bernardvs van sijn selven hadde in dese vvonder vvercken.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

banckbaer geweest / maer meer besozght Den ge-
 sijnde booz de saelicheydt sinder siele / is nesen
 BERNARDVS ghevolght ende heeft tot vvoortRe-
 Clarabaux het habijt aenbeert / die nae- ligieus
 maels medezom naer Tholose van BER- van Cla-
 NARDVS ghesonden is om Abt te we- ravaux.
 sen van een Clooster waeter-dal ghe-
 naemt.

CAPITTEL XI.

Hoe cleynen ghevoelen dat BER-
 NARDVS van sijn seluen hadde
 in dese vvonder vvercken.

N Aer dat BERNARDVS op dese
 Nreysse in die landen ende steden beele
 mirakelen ende wondere wercken ghe-
 daen hadde; soo en moghen wy niet booz-
 op-gaen / hoe dat hy hier inne te moede
 was / die van CHRISTVS d'ootmoedic- De oot-
 heydt des herten ende saechtmoedicheyt moedic-
 gheleert hadde. Want disputerende met heyt van
 sijn seluen in sijne ghedachten / heeft wt Bernar-
 dus.
 ouerbloedicheydt des herten tegen som-
 mighe van sijne Religieusen gheseyt.
 Ick ken grootelijckx verwondert wat Hy opet
 dese mirakelen te bedieden hebben / sijn hert
 oft wat Godt ouergaet / sulcken werc aen som-
 mighe
 ken booz alsulcken mensch te doen; my Reli-
 en gieusen.

en duncke niet dat ick in sulcken materie van teekenen / iet inde h. Schrifteen ghelesen hebbe : want daer sijn ondertusfchen wondere wercken dooz heplighe ende volmaeckte menschen ghedaen / ende oock dooz ghebepnsde. Ick van mynen t'weghen en wete noch van volmaeckheydt noch van ghebepnstheydt / ick wete wel dat ick de verdiensten der heplighe niet en hebbe / om met mirakelen verlicht te worden / nochtans betrouwe ick / dat ick van die soozte niet en ben / die wondere wercken inden naem Godtes doen / ende hem onbekent sijn. Dese ende dies-ghelijcke woorden heeft hy dicitwils teghen gheestelijcke persoonen sijne vrienden ghesproken. Ten lesten / een beguaeme wtblucht ghebonden hebbende / ick wete (sepde hy) dat dese wondere wercken niet om de heplicheydt van een menssch te beuestighen / maer tot de saelicheydt van veele menschen dienen / ende de Godt inden menssch dooz den welcken dese dinghen gheschieden / niet soo seer de volmaecktheydt acht / als de goede opinie / dooz de welcke gheschiedt / dat sijne macht aen de menschen kenbaer wort. Want dese wondere wercken en gheschieden niet dooz de ghene die de selue doen / maer meer dooz de ghene dese sien ofte weten. Noch tot sulcken eynde en doot
Godt

Een
schoon
discours
van Ber-
magdus.

Sijn are-
heyt int
excuse-
ren.

Godt sulcken wondere wercken dooz
 sijne dienaeren niet / op dat hy haer sou-
 de heyligher achten als de reste / maer om
 dat hy d'andere meerder naer-bolghers
 ende lief-hebbers der heylicheydt soude
 maecken. Icken trecke my dese wondere
 wercken niet aen / aenghesien dat ick we-
 te die mijn vermaertheydt meer als ^{Sijne}
 mijn heylich leuen toegheschreben wor- ^{oortmoe-}
 den / noch niet en gheschieden tot mijn ^{dicheydt.}
 grootachinghe maer meer tot betwege-
 nisse van andere. Zoo sprack dickwils
 BERNARDVS / en die dit wel rijpeltjck
 oberpeyst / en sal niet minder achten het
 cleyn gheboelen dat BERNARDVS van
 sijn seluen heeft als de wondere wercken
 die dooz hem gheschiedt sijn.

CAPITTEL XII.

Van sijne vvondere suyverheydt
 ende soeticheydt.

Behen de boozmelde diepe ootmoedt-
 cheydt / hadde den man Godts noch
 twee andere gaben ontfanghen die in ^{Sijn}
 hem al eben groot waeren / te weten / de ^{vvonder}
 supberheydt ende soeticheydt / elcke op ^{suyver-}
 een besundere / maer beyde te saemen op ^{heyte}
 een wonderbaer manier ; want hy was ^{de soe-}
 by alle mnschen der werelddt groot ghe- ^{ticheydt}
 acht / ^{van ma-}
^{nieren.}